

τὴν Ἀταλιώτησαν μετὸ θέλημαν τοῦ αὐτουνοῦ καὶ τοῦ Κούμουνου, [ἐι] βάνοντάς τα εἰς τὸ χαράτζην, κατὰ πῶς ἐκουτενταριστήκασιν καὶ οἱ δύο συγάμβροι. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τρία ἔλαβεν ὁ Ἰω(άννης) ὁ Κορφιότ(εις) ἀπὸ τὸν Κούμουνον καὶ κράζεται ἀποπληρωμ(ένος) καὶ κωτέντ(ος), παραδίδοντάς του το ἀπὸ τὴν σήμερον παντελεύ- 30 θερον, διχῶς ἄλλην κράτησιν παρὰ τοῦ χαρατζίου, ἔχοντάς τ(ω) ὁ Ἰω(άννης) ὁ Κούμου[νος τῆς ἐξ]ουσίας του, αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι τ(ου), ἔτζει τὸ περιβόλ(ην) ὡσὰν καὶ τ' ἀπόξω δικαιώματά] τ(ου), πουλήσ(η), χαρίσ(η) καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας πᾶσα χρόνον τῆς αὐ[θεντίας] τὰ δύο ἀσ(πρα) [ ] σοντάς τ(ου) ὁ κὺρ Ἰω(άννης) ὁ Κορφιότ(εις) νὰ τὸν [ἐνδιαφεντεύει | ἐ]θέλασιν εὔρεθεῖ κατὰ τὴν τάξην. f.(x)ν
Ἡ δὲ ὅποιος ἤθελ(εν) ἀλληλογίσ(η) νὰ εἶναι [ὀμπληγά]δος τῆς αὐθεντίας (ὑπέρπυρα) ιε', φυλάζοντας τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, καὶ [τὰ ἐξ]ῆς. Ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων μαῖστρο Βασίλ(ει) Διασκοῦφου τῆς Κουντούρας, κυρ Γιάκουμος τοῦ Μαβρογεώργ(η).

75

10 Ὀκτωβρίου 1544

Εὐγαλμένη.

[+] Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ, ἀμήν. , ἀρμδ', μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ι'. Εἰς τὸν Μπούργ(αν) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀργαστίριν ἐμὲν τοῦ νοταρίου ἐνεφανήσθην ἐκεῖ πρεζέντ(ε) ἡ Κατερίνα τοῦ Λουμπαρδάρι καὶ συμβία τοῦ πατὸς Ἰω(άννη) τοῦ Τραμουχάνι μαζοὶ μετὸν ἀνδράδελφόν τ(ης) τὸν Μιχάλ(ι) τὸν Τραμουχάνι γροικόντας ἀπάνω εἰς ἓναν 5 κωμάτην ἀμπέλ(ην) δεινδρολογημένον, ὅπου ἤθελ(εν) ἀγωράσῃ ὁ ἀνδρας τῆς κ[αί] ὁ Ἰω(άννης) ἀπὸ τὴν ἀδελφήν τ(ου) τὴν Κατερίνα καὶ ἀδελφήν τοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ, εἰς τόπον λεγόμενον Δαμαριώνα, πλησίον τοῦ Σταμάτ(ι) τοῦ Κομνενοῦ καὶ τοῦ παπ(ὰ) Ἰακώβου Δάτζι, ὅπου εἶναι δώριμαν καὶ ψυχικὸν τοῦ Δεσπότη(η) Χ(ριστο)ῦ, καθὼς φαίνεται εἰς μίαν γραφ(ήν), ὅπου τοῦ εἶχεν καμωμ(ένην) ἀπὸ τοῖς , ἀφλζ', Ὀκτωβρίῳ 10 κ', ὑπὸ χειρὸς τοῦ μακαρίου κὺρ Ἰωάννου Μυριστικοῦ καὶ νοταρίου, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἀμπέλ(ην) πέρνι τὸ τρίτ(ον) ἀπο μέσα ἡ κερά τῆς Σύφνου. Ἡ ὅποια Κατερίνα τοῦ Λουμπαρδάρι δίδει καὶ παραδίδει καὶ πουλῇ κατὰ τῆς ὥρας τοῦ ῥηθέντος [Ἰωάννου] Μιχαήλ Τραμουχάνη τοῦ ἀντραδέλφου τῆς τὸ παρὸν ἀμπέλ(ην) ὡς προτιμιταῖος καὶ γονικόν του, ὅπου εἶναι, κατὰ πῶς εὕρίσκε(ται) ἀπο τρίτου, δεινδρολογημ(ένον) 15 καὶ περιγυρησμ(ένον) μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, διὰ δουκ(άτα) ε' κορέντ(ε), ἡγ(ουν) πέντ(ε), πρὸς ιγ' (μαρτζέλοις) τὸ καθ' ἐν, μετὸ χαράτζην τ(ου) ἀσπ(ρα) ἀργυρὰ γ', τρία < >. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ πέντ(ε) ὁμολογὰ ἡ Κατερίνα πῶς τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν [τ(ω)] Μιχαήλ τὸν ἀνδράδελφόν τ(ης) καὶ κράζεται κοτέντ(α) καὶ ἀποπληρω- (μένη). Ἀκόμι θέλ(ει) αὐτῇ ἡ Κατερίνα καὶ δίδει καὶ παραδίδει καὶ πουλῇ τοῦ ῥηθέν- 20

τ(ος) Μιχαήλ καὶ τὰ δύο σπίτια, ὅπου ἔχει ἀπὸ λογαρασμὸν τοῦ ἀνδρός τ(ης) τοῦ ποτὲ
 Ἰω(άννου) Τραμουχάνη καὶ ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ εἰς τὸν Διαμαριώνα, σώσπι-
 τον καὶ ἐξώσπιτον, πλήσια τοῦ Γουλιαρμάκι τοῦ Περπιρὶ, καθὼς εὐρίσκονται μετὸ
 τέλος τωναὶ πετεινόπουλ(α) β' τῆς κεράς τῆς Σύφνου, διὰ δουκ(άτα) ε' (ἡμουσι)
 25 κορέντ(ε), ἡγ(ουν) πέντ(ε) ἡμουσι, μετὸ χαράτζην τωναὶ άσπρ(α) άργυρά δ', ἡγουν
 τέσερα, ἀπὸ τὰ ὁποία δουκ(άτα) τὰ πέντε (ἡμουσι) ὀμπληγάρεται ὁ Μιχαήλ νὰ τῆς
 δώσι ὅλ(ον) τὸν Ὀκτώβριον τὸν παρόντ(α) δουκ(άτα) γ', καὶ τὰ δύο | ἡμουσι | δου-
 κ(άτα) εἰς τὸν καιρὸν τοῦ λαφμε', Ὀκτωβρίω ε', ὁμολογόντα ὁ Μιχάλ(ης) πῶς τῆς
 ρεστάρι ἀκόμ(ι) ἀπὸ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλ(ην) καὶ (μαρτζέλοις) θ', ἡγουν ἐναία, προμετά-
 30 ροντάς τῆς νὰ τῆς τῆς δώσι καὶ αὐτοῖς ὅλον τὸν εἰρημένον Ὀκτώβριον. Δίδοντάς τ(ου)
 ἡ Κατερίνα πληρεστάτην ἐξουσίαν, ἔτεις εἰς τὸ ἀμπέλ(ην) ὡσσάν καὶ εἰς τὰ σπίτ(ια),
 νὰ εἶναι ὁ Μιχάλ(ης) ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν ἀφέντης καὶ νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ
 κληρονόμοι του, νὰ τὰ ἔχουσιν τῆς ἐξουσίας των, πουλήσουν, χαρίσουν, πακτώσουν,
 μπατικιάσουν καὶ τὰ ἐξῆς, δίδοντας τὸ τρίτ(ον) ἀπὸ τὸ ἀμπέλ(ην) καὶ άσπρ(α) τρία
 35 [διὰ χα]ράτζην, καὶ [[ἀπὸ]] | εἰς τὰ | (τὰ) σπίτια πετεινόπουλ(α) β' καὶ άσπρ(α) τέσερα
 χαράτζη[. . . . . τας] καὶ ὀμπληγάροντας τὰ κατὰ τῆς νὰ τοῖς ντεφεντέρει [

f.〈κα〉: [ ] αἰοτὰ τοῦτο θέλει αὐτῇ ἡ κερα Κατερίνα [ ]
 [ ] ν ἄνδραν τῆς ὡς τώρα καὶ ὅτι θέλουσιν κάμειν πάλλη ἀπὸ τῆς [ ]
 [ ] ἕως τὴν ζωὴν τῶνε ὀλ(ην), νὰ εἶνε τὰ δικαιώματά της ὅλλα χαρίσματά
 του καὶ [τῆς] ἐξουσίας του ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν, πουλήσι, χαρίσι, ψυχικο δώσει
 5 καὶ τὰ ἐξῆς [ ] στάμπελε ὥσσά μόμπηλε, κινητά τε καὶ ακίνητα, μέσα καὶ
 ὄξω, καὶ μετρητά, καὶ κανεῖς νὰ μὴν ὑμπορὶ νὰ τὸν ἐδιασίσι οὗτ' ἐγὼ, μῆτε ἄλλος τινὰς
 δια λόγου μου ἐμένα τῆς Κατερίνας, ὄξω ἂν κάμωμεν παι(δί)α, ὅποῦ θέλω νὰ [[κά]]
 εἶνε τῶν παιδίων μ(ας) κατὰ τὴν τάξην. Καὶ ἂν εἶνε καταλημμένα καὶ τίποτας ἀπὸ
 τὸ προικίον μου, θέλω νὰ μὴν τὸν ἐπειράξει τινὰς. Μάλιστα καὶ τὰ κουταλομπουτα-
 10 ρόλα, ὅποῦ μοῦ ἐτάξασ(ιν) οἱ γονοί μου, δὲ μου τα δώκασι, καὶ νὰ μὴν τὸν ἐπειράξει
 τινὰς καὶ εἰς αὐτὰ. Μόνον εἰς τὸ προικίον μου νὰ ἦμαι καὶ γὼ κερά καὶ νικοκερά καὶ
 νάχω τὴν ἀνάπαυσί μου ἀπ' αὐτὸν καὶ τὴν σηνδροφίαν του, νὰ ζήσι, ν' ἀποθάνη μετα
 μ(ένα), κατὰ Θ(εοῦ), καὶ νὰ μὴ με παντουνάρη ποτὲ ὡς τὴν ζωὴν μου. Καὶ οὕτως
 εἶνε κωτέντ(α) ἡ κερα Κατερίνα εἰς τὴν παροῦσσα ντονατζιὼν, ὅποῦ κάμνη τοῦ
 15 ἀνδρός της, καὶ θέλει νὰ εἶνε δυνατῇ καὶ βευαία καὶ χαλασμὸν ποτὲ νὰ μὴν ἔχει,
 οὔτε ἀπο μ(ένα) τὴν Κατερίνα, οὔτε ἀπο κανένα μου ἐδικὸν, ἀλλὰ μηδὲ ἄλλα γράμ-